

Pastýřský list k zahájení Svatého roku 2025

(4. neděle adventní 22. prosince 2024)

Drazí bratři a sestry,

zdravím vás všechny téměř na prahu vánoční doby. Ta letošní bude mimořádná tím, že během ní začne Svatý rok 2025. Zahájí ho papež František na Štědrý den otevřením Svaté brány ve Svatopetrské bazilice. O svátku Svaté rodiny pak do slavení Jubilea vstoupí ve všech katedrálách světa věřící se svými biskupy.

Svatý rok bývá od konce 15. století vyhlášován papeži každé čtvrtstoletí jako jubileum Kristova narození. Tomu nadcházejícímu roku jubilea vtiskl Svatý otec motto: „Poutníci naděje“. Nejlepším příkladem naplnění těchto dvou slov je pro nás Maria, která putuje k Alžbětě, jak jsme to slyšeli v úryvku z Lukášova evangelia. Maria je poutnicí naděje. Ona, naplněná nadějí a vírou, se vydává na cestu, aby se podělila o dobrou zprávu a radost z Božího jednání ve svém životě. Putuje a nese v sobě naději pro celé lidstvo. Stává se tak obrazem církve, která přes hory dějin přenáší ve svém lůně naději světa (Benedikt XVI., *Spe Salvi* 50).

Podobně jako Maria i my jsme poutníky. Naše životní poutě jsou plné radostí, ale také zkoušek. Zkusme si v této chvíli odpovědět, odkud čerpáme naději.

Pro mě osobně je to prožívaná Boží blízkost, která mi dává naději a sílu překonávat překážky a pokračovat v cestě k plnosti života. Naděje křesťana není jen snem nebo touhou po lepším zítřku. Není to politický program ani recept na bezproblémový život. Křesťanská naděje je zakotvena v Kristu, který přemohl smrt a otevřel nám cestu k věčnému životu. Je to nasměrování k věčnosti, která jediná dává smysl všemu pozemskému a učí nás, že bolesti, ztráty a nezdary života nejsou definitivní, ale budou proměněny v radost. Apoštol Jan píše v knize Zjevení: „Bůh jim setře každou slzu z očí, nářek ani bolesti už nebude“ (Zj 21,4). Být člověkem naděje znamená hledat a poznávat Boha a vidět svůj život i dějiny světa z perspektivy věčnosti.

Není lepší poznání Boha než to, že se s ním necháme smířit a zakusíme jeho odpuštění – píše v bule k zahájení Svatého roku papež František. Proto je Svatý rok odedávna časem smíření, které uzdravuje zranění minulosti a otevírá cestu k nové naději. Navazuje na starozákonní praxi Milostivého léta, kdy se propouštěli zajatí, odpouštěly se dluhy a narovnávalo se každé bezpráví (srov. Lv 25,8–16). Je pro nás velkou výzvou, abychom usilovali o uzdravení minulosti skrze odpuštění a nebáli se prosit Boha o pomoc v tomto našem úsilí. Odpuštění není slabostí, ale silou. Otevírá dveře novým začátkům, uzdravuje vztahy a přináší do srdcí pokoj. Pojdme společně v tomto Svatém roce hledat příležitosti k odpuštění a smíření – v rodinách, farnostech, ale i ve vlastním srdci. Pomoc při hledání usmíření a pokoje mohou představovat chrámy, které jsou v naší diecézi určeny jako místa čerpání milostí a získávání odpustků Svatého roku. Kromě katedrály a konkatedrály to jsou poutní místa Cvilín a Maria Hilf

a farní kostely v Českém Těšíně a Fulneku. Putovat na tato místa s touhou po pokoji a usmíření jistě přinese své plody, ať už se tam vydáme společně, nebo jako jednotlivci či rodiny.

Při vyhlášení Svatého roku 2025 papež zdůraznil, že lidé a národy, hledící do budoucnosti s úzkostí a strachem, potřebují naději. A velmi si přeje, aby naděje v tomto rozbouřeném světě zazářila mocněji skrze nás. Jako Maria jsme povoláni k tomu, abychom se jako společenství i jednotlivci stali ukazateli naděje světu kolem nás. Rád uvedu několik příkladů, jak o to usilovat:

- Věnujme čas modlitbě. Právě modlitba je školou naděje a ta se modlitbou projevuje a živí. Modleme se také za ty, kdo naději ztrácejí.
- Žijme víru autenticky a radostně. Lidé si totiž všímají, když někdo prožívá naději a pokoj i uprostřed těžkostí.
- Naslouchejme lidem kolem sebe s otevřeným srdcem, zejména těm, kdo zápasí s beznadějí nebo ztrátou smyslu.
- Buďme znamením naděje v konkrétní pomoci seniorům, lidem opuštěným a chudým.
- Přinášejme smíření tam, kde jsou konflikty – v rodině, na pracovišti nebo mezi přáteli. A vytvářejme prostředí, kde se lidé mohou cítit přijati a milováni.
- Když mluvíme o budoucnosti, dělejme to s nadějí, že Bůh je Pánem dějin a že i naše těžkosti mají svůj smysl. Je to mnohem potřebnější než se přidávat k všudypřítomnému stěžování si.

Drazí bratři a sestry, v nadcházejícím Svatém roce vás vyzývám, abyste s odvahou kráčeli vpřed jako svědkové naděje. Každého z vás zvu ke společnému zahájení Svatého roku do katedrály Božského Spasitele v Ostravě příští neděli 29. prosince – o svátku Svaté Rodiny. V 16 hodin se nejdříve shromáždíme v kostele svatého Václava, odkud se jako poutníci vydáme s křížem do katedrály ke slavení eucharistie. Pojďme už tímto slavnostním zahájením společně svědčit o naději, kterou máme v Kristu. Ať Duch Svatý stále obnovuje naši naději a Maria, Matka naděje, ať nás provází na naší pouti Svatým rokem.

K tomu vám žehnám

Váš biskup Martin